

Factors Affecting Employment Opportunities for Insured Unemployed Workers

Kantip Meesiri¹, Malee Sa-baiying² and Wanchai Dhammasaccakarn³

¹M.A. (Human and Social Development)

Songkla Provincial Employment Office

E-mail: kantip2@gmail.com

²M.S.(Demography), Assistant Professor,

³Ph.D. (Applied Behavioral Science Research), Associate Professor,

Department of Educational Foundation, Faculty of Liberal Arts,

Prince of Songkla University

Abstract

The purpose of this research was to study the external and internal causative factors affecting employment opportunities for unemployed insured workers in Songkhla Province. The systematic sampling was used to get the samples of 390 unemployed insured workers registered at Songkhla employment service offices at Muang and Hat Yai districts. Among them, there are 73 employed, and 317 unemployed workers at the study time. The instrument used was the questionnaire. The statistics used are percentage, mean, standard deviation and logistic regression analysis. The results showed that in investigating the external causative factors, the unemployed insured workers who graduated at the lower secondary school level or other lower levels had higher employment opportunities than other levels while gender and the causes of unemployment did not relate to the employment

---

opportunities. Regarding the internal causative factors, work interest and worker seeking job behavior, it was found that some of the unemployed insured workers were interested in handicraft and outdoor work had higher employment opportunities than other works. In worker seeking behavior, the worker who sought for advanced knowledge and working skills just after their graduation, sought news about job application from the government employment service offices, and help of those unemployed workers' relatives or friends working as officials or service people in the work places had higher employment opportunities.

Keywords: employment opportunities, external and internal causative factors, insured unemployed workers

ปัจจัยที่มีผลต่อการได้งานทำของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน

กาญจน์ทิพย์ มีศิริ¹, มาลี สบายยิ่ง² และวันชัย ธรรมสังการ³

¹ศศ.ม. (การพัฒนามนุษย์และสังคม),
สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา

E-mail: kantip2@gmail.com

²ศศ.ม. (ประชากรศาสตร์), ผู้ช่วยศาสตราจารย์,

³วท.ด.(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์), รองศาสตราจารย์,
ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก และปัจจัยเชิงสาเหตุภายใน ที่มีผลต่อโอกาสในการมีงานทำ และการว่างงานของผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่มารายงานตัว ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา และสำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ เป็นระยะเวลา 30 วัน ทำการ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 390 คน แบ่งเป็นผู้ที่มีงานทำแล้ว 73 คน และยังคงว่างงาน 317 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างมีระบบ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก ได้แก่ เพศ และสาเหตุการออกจากงาน ไม่มีผลต่อโอกาสในการได้งานทำ ส่วนปัจจัยด้านการศึกษา พบว่าผู้ประกันตนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า มีโอกาสได้งานทำมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอื่น สำหรับปัจจัยเชิงสาเหตุภายใน ได้แก่ ความสนใจในอาชีพ และพฤติกรรมการหางานทำ พบว่า ความสนใจในอาชีพช่างฝีมือ และงานกลางแจ้ง มีโอกาสได้งานทำมากกว่าความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ส่วนพฤติกรรมการหางานทำซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมตัว ด้านการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงาน และด้านวิธีการสมัครงาน พบว่า พฤติกรรมที่มีผลให้ผู้ประกันตนมีโอกาสดังกล่าว คือ การเตรียมตัวหาความรู้และฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติมเมื่อสำเร็จการศึกษา การแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจากสำนักงานจัดหางานของรัฐ และวิธีการสมัครงานโดยมีญาติหรือเพื่อนฝากให้

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก ภายใน, ผู้ประกันตนกรณีว่างงาน, โอกาสการได้งานทำ

บทนำ

กระบวนการที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคง เป็นกระบวนการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ในเรื่องการแก้ปัญหาความยากจน เพิ่มศักยภาพ และโอกาสของคนไทยในการพึ่งพาตนเองให้ได้รับโอกาสในการศึกษา และบริการทางสังคมอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง โดยในส่วนนี้การประกันสังคมถือได้ว่าเป็นมาตรการหนึ่งของงานสวัสดิการสังคมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองประชาชน หรือกลุ่มเป้าหมายที่สามารถมีรายได้ประจำอย่างต่อเนื่อง ไม่ต้องประสบกับความเดือดร้อนเมื่อต้องสูญเสียรายได้ทั้งหมด หรือบางส่วนหรือมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ มีพื้นฐานบนหลักการที่ว่ารัฐเป็นผู้จัดดำเนินการและช่วยสมทบเงินส่วนหนึ่งนอกเหนือจากที่สมาชิกและนายจ้างของสมาชิกต้องจ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อสะสมไว้ในการบำบัดความเดือดร้อนของสมาชิก จัดได้ว่าการประกันสังคมเป็นโครงการที่ให้หลักประกันและเสริมสร้างฐานะความเป็นอยู่แก่สมาชิก โดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้ หรือเคยมีรายได้มาก่อนให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข

ประโยชน์ทดแทนจากการประกันสังคมมีทั้งหมด 7 กรณี ซึ่งกรณีที่ 7 คือกรณีว่างงานนั้น เป็นการทำงานร่วมกันของหน่วยงานในกระทรวงแรงงาน คือ สำนักงานประกันสังคม กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

จากผลการบรรจุนางานของผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา มีสถิติอยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับผู้สมัครงานปกติที่ใช้บริการกับสำนักงานจัดหางานจังหวัด ประเด็นที่น่าสนใจว่า ผู้ประกันตนกรณีว่างงานมีประสบการณ์ในการทำงานสูงกว่าผู้สมัครงานปกติซึ่งมีทั้งผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา หรือผู้ที่ทำงานไม่ถึง 6 เดือน แล้วสมัครใจลาออกเพื่อต้องการงานใหม่ โดยบุคคลกลุ่มดังกล่าวมีระยะเวลาของการทำงานน้อยกว่าผู้ประกันตนกรณีว่างงาน แต่เหตุใดผู้ประกันตนกรณีว่างงาน จึงไม่ค่อยประสบความสำเร็จใน

การหางานทำ จากสถิติการให้บริการจัดหางานแก่ผู้ประกันตน กรณีว่างงานของสำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา ในช่วง 2 ปีงบประมาณ ที่ผ่านมา โดยปีงบประมาณ 2548 (ตุลาคม 2547 - กันยายน 2548) มีผู้มาขึ้นทะเบียนประกันสังคมกรณีว่างงาน จำนวน 2,118 คน ได้รับการบรรจุกลับเข้าทำงาน เพียง 297 คน คิดเป็นร้อยละ 14.02 ของผู้ขึ้นทะเบียนทั้งหมด ในขณะที่ระยะเวลาเดียวกันนี้ มีผู้สมัครงาน ปกติ จำนวน 5,380 คน ได้รับการบรรจุนางานถึง 2,615 คน คิดเป็น ร้อยละ 48.60 ของผู้ลงทะเบียนสมัครงานทั้งหมด และในปีงบประมาณ 2549 (ตุลาคม 2548 - กันยายน 2549) มี ผู้มาขึ้นทะเบียนประกันสังคม กรณีว่างงาน จำนวน 2,894 คน ได้รับการบรรจุกลับเข้าทำงาน เพียง 468 คน คิดเป็นร้อยละ 16.17 ของผู้ขึ้นทะเบียนทั้งหมด ในขณะที่ระยะเวลาเดียวกันนี้ มีผู้สมัครงานปกติ จำนวน 8,296 คน ได้รับการบรรจุนางาน ถึง 2,538 คน คิดเป็น ร้อยละ 30.59 ของผู้ลงทะเบียนสมัครงาน ทั้งหมด

การกลับเข้าสู่ระบบการจ้างงานของผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่ล่าช้า ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของกองทุนประกันการว่างงาน ส่วนปัญหาการว่างงานก็ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมและเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา และยังส่งผลกระทบต่อสภาพสังคม และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ดังนั้น ระบบการจัดหางานที่มีประสิทธิภาพจึงถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการผลักดันให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานกลับเข้าสู่ระบบการจ้างงานโดยเร็ว

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า นอกจากสภาพทางเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา และสภาพทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศแล้ว ยังมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อโอกาสในการได้งานทำของผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาระบบการจัดหางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา ประสบความสำเร็จในการหางานทำได้มากขึ้น

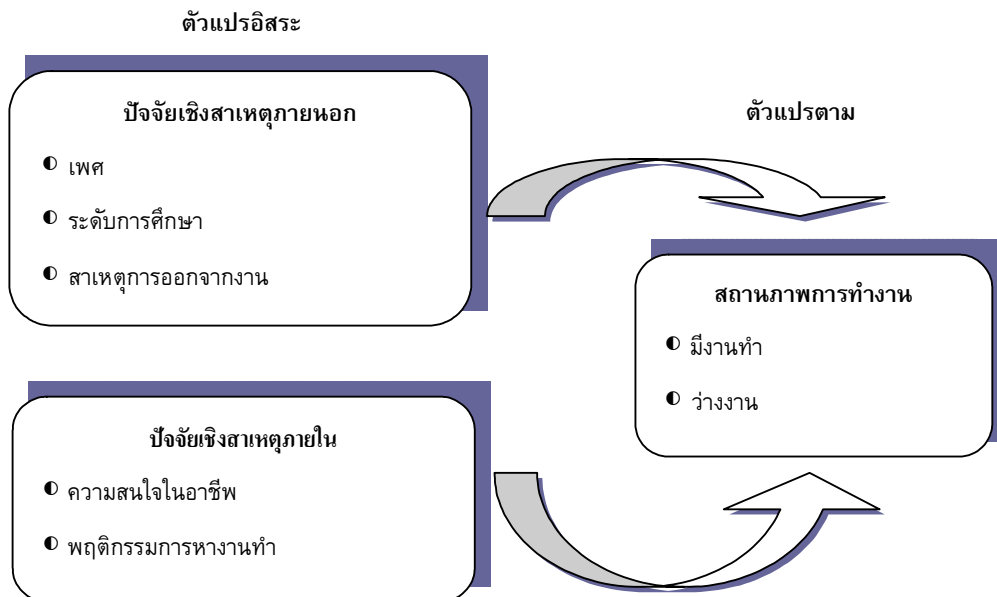
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก และปัจจัยเชิงสาเหตุภายใน ที่มีผลต่อโอกาสในการมีงานทำ และการว่างงาน ของผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการส่งเสริมความรู้ให้ผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา สามารถหางานทำได้รวดเร็วและจำนวนมากขึ้น
2. สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา และสำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ สามารถนำข้อมูลเชิงวิชาการไปใช้ในการวางแผนเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดหางานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ผู้บริหารระดับจังหวัดและระดับกรม สามารถนำ ข้อมูลเชิงวิชาการไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และวางแผนงานเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประกัน สังคมกรณีว่างงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้มีข้อสังเกตบางประการที่เกี่ยวข้องกับประชากรที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อวิจัยในครั้งนี้ อยู่ในระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึง สิงหาคม 2550 ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าว สภาวการณ์ทางด้านตลาดแรงงานในจังหวัดสงขลาอยู่ในภาวะปกติ คือไม่มีสถานประกอบการใดที่ปิดกิจการและเลิกจ้างพนักงานเป็นจำนวนมาก แต่จากผลการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา ทำให้จำนวนผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่มีงานทำแล้ว และยังมีว่างงานอยู่มีจำนวนที่แตกต่างกันมาก

2. ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการได้งานทำของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน ทั้งที่มีงานทำแล้ว และยังมีว่างงาน มีสาเหตุที่ค่อนข้างหลากหลาย และกว้างกว่าที่ปรากฏในแบบสอบถาม ซึ่งบางข้อมูลไม่สามารถนำมาใช้เป็นข้อคำถามในแบบสอบถามได้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้ประกันตน หมายถึง ผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา ในที่นี้หมายถึง ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม จากกองทุนประกันสังคม เมื่อถูกเลิกจ้างโดยไม่มีความผิดหรือลาออกจากงาน แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข

วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในรูปแบบการวิจัยเปรียบเทียบเชิงสาเหตุ (causal-comparative research) โดยผู้วิจัยแบ่งผู้ประกันตนกรณีว่างงานซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ออกเป็นสองประเภท คือ ผู้ที่มีงานทำแล้ว และผู้ที่ยังว่างงาน หลังจากนั้นจึงเก็บข้อมูลของผู้ประกันตนแต่ละประเภท โดยใช้แบบสอบถาม

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา ทั้งผู้ที่มีงานทำแล้ว และ

ยังไม่มีงานทำที่มารายงานตัว ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา และสำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ เป็นระยะเวลา 30 วันทำการ โดยเป็นผู้ที่ยังไม่มีงานทำ จำนวน 1,740 คน และมีงานทำแล้ว จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่างและวิธีสุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่าง

การเลือกตัวอย่างเพื่อทำการศึกษาในครั้งนี้จากประชากรเป้าหมาย ซึ่งเป็นผู้ที่ยังไม่มีงานทำจำนวน 1,740 คน และเป็นผู้ที่มีงานทำแล้ว จำนวน 90 คน ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 จากตารางของ Robert V. Krejcie and Earyle W. Morgan (ยุทธ ใทยวรรณ, 2546, 101) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่ยังไม่มีงานทำจำนวน 317 คน และเป็นผู้ที่มีงานทำแล้ว จำนวน 73 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 390 คน

2. วิธีสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีสุ่มอย่างมีระบบ (systematic sampling) โดยให้ทุกหน่วยในกลุ่มประชากรที่ต้องการศึกษามีโอกาสที่จะถูกเลือกเป็นตัวอย่างเท่า ๆ กัน โดยใช้สูตร $k = N/n$ โดยให้ k แทน ช่วงของการสุ่ม N แทน ขนาดของประชากร n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จึงแทนค่าประชากรซึ่งเป็นผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่ยังไม่มีงานทำตามสูตร ได้ดังนี้

$$k = 1,740/317$$

$$= 5.48$$

และแทนค่าประชากรซึ่งเป็นผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่มีงานทำแล้วตามสูตร ได้ดังนี้

$$k = 90/73$$

$$= 1.23$$

หลังจากนั้นจึงใช้วิธีการจับสลากเพื่อหาตัวเลขตั้งต้นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่ยังไม่มีงานทำในลำดับที่ 1-5 และหน่วยตัวอย่างต่อไปจะบวกด้วยช่วงของการสุ่มไปเรื่อย ๆ จนครบจำนวน

กลุ่มตัวอย่าง และสำหรับผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่มีงานทำแล้ว ได้กำหนดให้ลำดับที่ 1-73 เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างและประยุกต์จากแบบสอบถามของกรมการจัดหางาน (2547) แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 คำถามเพื่อทราบถึงความสนใจในอาชีพของผู้ประกันตน

ตอนที่ 3 คำถามเพื่อทราบถึงพฤติกรรมการหางานทำของผู้ประกันตน ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมตัวสมัครงาน ด้านการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงาน และด้านวิธีการสมัครงาน

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และประยุกต์ แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ระเบียบ ข้อบังคับ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันสังคมกรณีว่างงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ และพฤติกรรมการหางานทำ

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปร เนื้อหาที่ต้องการศึกษาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบในเบื้องต้น และทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

3. การให้นำหน้าระดับความสนใจในอาชีพ และพฤติกรรมการหางานทำ ด้านการเตรียมตัว การแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงาน และวิธีการสมัครงาน ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดน้ำหนักตามแบบของลิเคิร์ต (Likert scale) ดังนี้

คำตอบ	น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1
คำตอบ	น้อย	ให้คะแนน	2
คำตอบ	ปานกลาง	ให้คะแนน	3
คำตอบ	มาก	ให้คะแนน	4
คำตอบ	มากที่สุด	ให้คะแนน	5

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยกำหนด ดังต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4. ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยนำแบบสอบถาม ที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการประกันสังคมกรณีว่างงานพิจารณาความสอดคล้อง และความครอบคลุมเนื้อหาของคำถามแต่ละข้อ ตลอดจนความเหมาะสมของการใช้ภาษาในการวิจัยคั้งนี้ มีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ ซึ่ง Lynn (1986 อ้างใน สุภกิจ วงศ์วิวัฒน์นุกิจ, 2549, 3) เสนอว่าในการพิจารณาความตรงตามเนื้อหา นั้น คำถามแต่ละข้อจะต้องมีคะแนนความสอดคล้อง (Content Validity Index; CVI) ไม่น้อยกว่า 0.8

5. ผลจากการคำนวณดัชนีความตรง (Content Validity Index; CVI) แบบสอบถามฉบับนี้มีค่าดัชนีความตรง เท่ากับ 1 ทุกข้อคำถาม

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ประกันตน กรณีว่างงานที่มารายงานตัว ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นสมาชิกประชากรเช่นเดียวกับประชากรเป้าหมายที่จะใช้ในการทำวิจัยแต่มิใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการตอบของผู้ตอบแบบสอบถาม และตรวจสอบประสิทธิภาพด้านการนำไปประยุกต์ใช้ของแบบสอบถาม (applicability)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือจากผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่มารายงานตัว ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา และ

สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา สาขาหาดใหญ่ ในการตอบแบบสอบถาม

2. ตรวจสอบความครบถ้วนของคำตอบในแบบสอบถาม และซักถามเพิ่มเติมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์
3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามมารวบรวม ประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความครบถ้วนแล้วจะนำไปลงรหัส และประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นสถิติเชิงพรรณนา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

2. การวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติก (logistic regression analysis) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สาเหตุการออกจากงาน และปัจจัยเชิงสาเหตุภายใน ได้แก่ ความสนใจในอาชีพ และพฤติกรรมการหางานทำที่ส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ ของผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำคำตอบจากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการมีงานทำ และการว่างงาน

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สาเหตุการออกจากงาน และปัจจัยเชิงสาเหตุภายใน ได้แก่ ความสนใจในอาชีพ และพฤติกรรมการหางานทำ สำหรับพฤติกรรมการหางานทำ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมตัว ด้านการแสวงหา

ข่าวสารการรับสมัครงาน และด้านวิธีการสมัครงาน ที่มีผลต่อโอกาสในการได้งานทำของผู้ประกันตนกรณีว่างงานในจังหวัดสงขลา

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ประกันตน จำแนกตามการมีงานทำ และการว่างงาน

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกันตน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีงานทำแล้ว จำนวน 73 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.9 มีอายุน้อยที่สุด 20 ปี มากที่สุด 51 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 31.33 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 39.7 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 49.3 มีรายได้ต่อเดือนก่อนออกจากงานต่ำสุด 4,000 บาท สูงสุด 65,000 บาท คิดเป็นรายได้เฉลี่ยเดือนละ 9,120.68 บาท และสมัครใจลาออกจากงาน คิดเป็นร้อยละ 61.6

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ยังว่างงาน จำนวน 317 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 65.6 มีอายุน้อยที่สุด 18 ปี มากที่สุด 52 ปี คิดเป็นอายุเฉลี่ย 30.82 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 49.2 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 59.0 มีรายได้ต่อเดือนก่อนออกจากงาน ต่ำสุด 3,000 บาท สูงสุด 45,000 บาท คิดเป็นรายได้เฉลี่ยเดือนละ 9,397.14 บาท และสมัครใจลาออกจากงาน คิดเป็นร้อยละ 65.9 (ตาราง 1-2)

1.2 ความสนใจในอาชีพ

ความสนใจในอาชีพของผู้ประกันตน พบว่า ผู้ประกันตนที่มีงานทำแล้ว และยังว่างงาน มีความสนใจในอาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับน้อย สำหรับความสนใจในอาชีพ ด้านงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม ด้านงานบริการ การศึกษา และสังคม ด้านการจัดการ และการค้าขาย ด้านงานสำนักงาน และเสมียน อยู่ในระดับปานกลาง

ขณะที่พบว่า ผู้ประกันตนที่มีงานทำให้ความสนใจในอาชีพด้านช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง ในระดับปานกลาง แต่พบว่า ผู้ประกันตนที่ยังว่างงานให้ความสนใจในอาชีพด้าน ช่างฝีมือ และงานกลางแจ้งในระดับน้อย (ตาราง 3)

ตาราง 1 ผู้ประกันตนที่มีงานทำ และว่างงาน จำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	มีงานทำ		ว่างงาน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	30	41.1	109	34.4
หญิง	43	58.9	208	65.6
ระดับการศึกษา				
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	20	27.4	49	15.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	13	17.8	55	17.4
ปวท./ปวส./อนุปริญญา	11	15.1	57	18.0
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	29	39.7	156	49.2
สถานภาพสมรส				
โสด	36	49.3	187	59.0
สมรส	34	46.6	110	34.7
หม้าย/หย่าร้าง	3	4.1	20	6.3
สาเหตุการออกจากงาน				
สมัครใจลาออก	45	61.6	209	65.9
ถูกเลิกจ้าง	18	24.7	82	25.9
สิ้นสุดสัญญาจ้าง	10	13.7	26	8.2

ตาราง 2 ปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามผู้ประกันตนที่มีงานทำ และว่างงาน

ปัจจัยส่วนบุคคล	มีงานทำ			ว่างงาน		
	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.
อายุ	73	31.33	7.469	317	30.82	6.344
รายได้ก่อนออกจากงาน	73	9120.68	8092.886	317	9397.14	5616.704

1.3 พฤติกรรมการหางานทำ

พฤติกรรมการหางานทำของผู้ประกันตน พบว่า ผู้ประกันตนที่มีงานทำแล้ว และยังว่างงาน มีการเตรียมตัวเพื่อหางานทำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละช่วงเวลา คือ การเตรียมตัวขณะกำลังศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาและเมื่อออกจากงานครั้งหลังสุด พบว่า มีการเตรียมตัวในระดับมาก เช่นเดียวกัน

สำหรับพฤติกรรมการหางานทำ ด้านการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงาน ทั้งผู้ประกันตนที่มีงานทำแล้ว และยังว่างงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อ

พิจารณาที่มาของแหล่งข่าว พบว่า การได้รับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ อยู่ในระดับมาก ส่วนการได้รับข่าวสารจากวันนัดพบแรงงาน วิทยุ/โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ พบว่าการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจากสำนักงานจัดหางานของรัฐ และสมาชิกในครอบครัว ญาติ/เพื่อนของผู้ประกันตนที่มีงานทำแล้ว อยู่ในระดับมาก แต่ ผู้ประกันตนที่ยังว่างงาน แสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจาก สำนักงานจัดหางานของรัฐ และสมาชิกในครอบครัว ญาติ/เพื่อนในระดับปานกลาง

ตาราง 3 ความสนใจในอาชีพ จำแนกตามการมีงานทำ และการว่างงาน

ความสนใจในอาชีพ	มีงานทำ (n = 73)			ว่างงาน (n = 317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง	2.75	1.372	ปานกลาง	2.38	1.330	น้อย
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.44	1.167	น้อย	2.35	1.112	น้อย
ด้านศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม	2.67	1.270	ปานกลาง	2.64	1.101	ปานกลาง
ด้านงานบริการ การศึกษา และสังคม	2.82	1.147	ปานกลาง	2.74	1.080	ปานกลาง
ด้านการจัดการ และการค้าขาย	2.78	1.083	ปานกลาง	2.66	1.109	ปานกลาง
ด้านสำนักงาน และงานเสมียน	3.22	1.407	ปานกลาง	3.24	1.290	ปานกลาง

ตาราง 4 พฤติกรรมการหางานทำ จำแนกตามการมีงานทำ และการว่างงาน

ความสนใจในอาชีพ	มีงานทำ (n = 73)			ว่างงาน (n = 317)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การเตรียมตัว	3.78	0.842	มาก	3.64	0.811	มาก
- ขณะศึกษาในสถาบันการศึกษา	3.66	1.028	มาก	3.65	0.869	มาก
- เมื่อสำเร็จการศึกษา	3.98	0.747	มาก	3.65	0.869	มาก
- เมื่อออกจากงานครั้งสุดท้าย	3.69	0.981	มาก	3.64	0.841	มาก
2. การแสวงหาข่าวสาร	3.39	0.804	ปานกลาง	3.44	0.689	ปานกลาง
- สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	3.73	1.109	มาก	3.78	0.997	มาก
- สำนักงานจัดหางานของรัฐ	3.58	1.066	มาก	3.41	0.992	ปานกลาง
- สมาชิกในครอบครัว	4.04	0.934	มาก	3.83	1.870	ปานกลาง
- วันนัดพบแรงงาน	2.99	1.161	ปานกลาง	3.21	1.046	ปานกลาง
- วิทยุ/โทรทัศน์	2.95	1.092	ปานกลาง	3.18	0.995	ปานกลาง
- อินเทอร์เน็ต	3.19	1.469	ปานกลาง	3.21	1.390	ปานกลาง
- บอร์ดประชาสัมพันธ์	3.29	1.148	ปานกลาง	3.47	0.995	ปานกลาง
3. วิธีการสมัครงาน	2.99	0.783	ปานกลาง	2.98	0.686	ปานกลาง
- เดินทางไปสมัครด้วยตนเอง	4.29	0.920	มาก	4.33	0.830	มาก
- ส่งจดหมายสมัครงาน	2.26	1.167	น้อย	2.35	1.136	น้อย
- สมัครงานทางอินเทอร์เน็ต	2.71	1.438	ปานกลาง	2.68	1.384	ปานกลาง
- สมัครกับสำนักงานจัดหางาน	3.00	1.247	ปานกลาง	2.95	1.168	ปานกลาง
- สมัครในวันนัดพบแรงงาน	2.64	1.110	ปานกลาง	2.83	1.198	ปานกลาง
- ญาติ/เพื่อน ฝากให้	3.04	1.448	ปานกลาง	2.77	1.281	ปานกลาง

สำหรับพฤติกรรมการหางานทำ ด้านวิธีการสมัครงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งผู้ประกันตนที่มีงานทำ และยังว่างงาน ซึ่งเมื่อพิจารณาวิธีการสมัครงาน พบว่า ผู้ประกันตนทั้งที่มีงานทำแล้ว และยังว่างงาน เดินทาง

ไปสมัครงานด้วยตนเอง ในระดับมาก ใช้วิธีส่งจดหมายสมัครงานทางไปรษณีย์ ในระดับน้อย สำหรับการสมัครงานทางอินเทอร์เน็ต สมัครงานกับสำนักงานจัดหางาน สมัครในวันนัดพบแรงงาน ญาติ/เพื่อน ฝากให้ อยู่ในระดับ

ปานกลาง (ตาราง 4)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกเพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา สาเหตุการออกจากงาน และปัจจัยเชิงสาเหตุภายใน ได้แก่ ความสนใจในอาชีพ และพฤติกรรมการทำงานทำ ที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำในตาราง 5-7 พบว่า ปัจจัยทั้งสองด้านมีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, .01 และ .05 เมื่อวิเคราะห์ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก และปัจจัยเชิงสาเหตุภายในกับโอกาสในการได้งานทำ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้ประกันตน ที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า มีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาจากสถานประกอบการให้กลับเข้าทำงานใหม่อีกครั้ง มากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอื่น 2.165 เท่า ส่วนเพศ และสาเหตุการออกจากงาน ไม่มีความสัมพันธ์หรือไม่ส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ กล่าวคือ ในการสมัครงานของผู้ประกันตนไม่ว่าจะเป็นเพศใด หรือจะออกจากงานเนื่องจากสาเหตุอะไร ก็ไม่ส่งผลต่อโอกาสในการได้หรือไม่ได้งานทำ (ตาราง 5)

3.2 ปัจจัยเชิงสาเหตุภายใน

3.2.1 ความสนใจในอาชีพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ประกันตนที่มีความสนใจงานประเภทช่างฝีมือ และงานกลางแจ้ง มีความสัมพันธ์กับโอกาสในการได้งานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจะมีโอกาสในการได้งานทำมากกว่าผู้ที่มีความสนใจในอาชีพประเภทอื่นถึง 1.245 เท่า (ตาราง 6)

3.2.2 พฤติกรรมการหางานทำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ประกันตนที่มีการเตรียมตัวหาความรู้และฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น ภาษาต่างประเทศ การใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อหางานทำ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยจะมีโอกาสได้งานทำสูงกว่าการเตรียมตัวในช่วงอื่น 1.833 เท่า

ในขณะที่พบว่า ผู้ประกันตนที่เตรียมตัวหาความรู้และฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น ภาษาต่างประเทศ การใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อหางานทำเมื่อออกจากงานครั้งล่าสุด มีความสัมพันธ์หรือส่งผลในเชิงลบต่อโอกาสในการได้งานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยจะมีโอกาสได้งานทำน้อยกว่าการเตรียมตัวในช่วงอื่นถึงร้อยละ 47.2 (ตาราง 7)

สำหรับพฤติกรรมการทำงานด้านการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับการรับสมัครงาน พบว่า ผู้ประกันตนที่แสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจากสำนักงานจัดหางานของรัฐ มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยจะมีโอกาสในการได้งานทำสูงกว่าการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจากแหล่งอื่นถึง 1.822 เท่า (ตาราง 7)

นอกจากนั้น ยังพบว่าผู้ประกันตนที่สมัครงานโดยมีญาติ หรือเพื่อนฝากให้มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยจะมีโอกาสในการได้งานทำสูงกว่าการสมัครงานด้วยวิธีอื่นถึง 1.305 เท่า (ตาราง 7)

สรุปผลการวิจัย

1. เพศ และสาเหตุการออกจากงาน เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอกที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ไม่ว่าผู้ประกันตนจะมีเพศ และ สาเหตุการออกจากงานที่แตกต่างกัน ก็ไม่มีผลต่อโอกาสการได้งานทำ

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยโลจิสติก และค่าอัตราส่วนออดส์ ระหว่างโอกาสในการได้งานทำกับปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก

ปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก	โอกาสในการได้งานทำ	
	ค่าสัมประสิทธิ์ (B)	อัตราส่วนออดส์ Exp(B)*
เพศ		
- ชาย	0.187	1.206
ตัวแปรอ้างอิง	=	=
ระดับการศึกษา		
- มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	0.772*	2.165
- มัธยมศึกษาตอนปลาย		
- ปวท./ปวส./อนุปริญญา	0.262	1.300
ตัวแปรอ้างอิง	0.035	1.036
สาเหตุการออกจากงาน		
- สมัครใจลาออก	=	=
- ถูกเลิกจ้าง	-0.534	.587
ตัวแปรอ้างอิง	-0.611	.543
	=	=

n=390; -2 Log Likelihood = 367.809; Pseudo R² = .021, .034

LR Chi-Square = 3.067; Sig = .800; Percentage Correct = 81.3; *p< .05

*อัตราส่วนออดส์ (Exp(B)) หมายถึง อัตราของโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์นั้น เมื่อเทียบกับการเกิดเหตุการณ์อื่น เช่น ต้องการศึกษาโอกาสการทำงานของผู้สมัครงาน ที่มีตัวแปรด้านการศึกษา เพศ และสาเหตุการออกจากงาน พบว่า ผู้สมัครงานที่มีการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า จะมีโอกาสได้งาน เมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนออดส์ เป็น 2.165 แสดงว่า โอกาสที่จะเป็นอย่างอื่น ในที่นี้คือการไม่ได้ออกงานคือ 1 หรือ 2.165 ต่อ 1 ในขณะที่ตัวแปรอื่นถูกควบคุมไว้แล้ว หรือ ได้นำมาวิเคราะห์ในสมการด้วยแล้ว เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาหลายตัวแปรพร้อมกัน

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยโลจิสติก และค่าอัตราส่วนออดส์ ระหว่างโอกาสในการได้งานทำกับความสนใจในอาชีพ

ปัจจัยเชิงสาเหตุภายในด้านความสนใจในอาชีพ	โอกาสในการได้งานทำ	
	ค่าสัมประสิทธิ์ (B)	อัตราส่วนออดส์ Exp(B)
ด้านช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง	0.219*	1.245
ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-0.054	0.947
ด้านศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรม	-0.071	0.931
ด้านงานบริการ การศึกษา และสังคม	0.060	1.062
ด้านการจัดการ และการค้าขาย	0.063	1.065
ด้านสำนักงาน และงานเสมียน	0.021	1.021

n=390; -2 Log Likelihood = 370.881; Pseudo R² = .013, .021

LR Chi-Square = 4.705; Sig = .789; Percentage Correct = 81.3; *p< .05

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยโลจิสติก และค่าอัตราส่วนออดส์ ระหว่างโอกาสในการได้งานทำกับพฤติกรรม
การหางานทำ

พฤติกรรมการหางานทำ	โอกาสในการได้งานทำ	
	ค่าสัมประสิทธิ์ (B)	อัตราส่วนออดส์ xp(B)
1. ด้านการเตรียมตัว		
1.1 ขณะศึกษาในสถาบันการศึกษา		
- วางแผนเพื่อประกอบอาชีพโดยสำรวจความถนัด ของตนเอง	-0.288	0.750
- เลือกสาขาวิชาที่สอดคล้องกับที่จะทำในอนาคต	-0.302	0.740
- การใช้บริการแนะแนวอาชีพของสถาบันการศึกษา	0.274	1.315
- การฝึกงานหรือหาประสบการณ์นอกเวลาเรียน	0.023	1.023
1.2 เมื่อสำเร็จการศึกษา		
- หาความรู้และฝึกทักษะเพิ่มเติม เช่น คอมพิวเตอร์	0.606***	1.833
- เตรียมมโนคติภาพ เช่น การแต่งกาย การพูด	0.174	1.190
1.3 เมื่อออกจากงานครั้งสุดท้าย		
- หาความรู้และฝึกทักษะเพิ่มเติม เช่น คอมพิวเตอร์	-0.638**	0.528
- เตรียมมโนคติภาพ เช่น การแต่งกาย การพูด	0.370	1.448
2. การหาข่าวสารการรับสมัครงาน		
- สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ	-0.152	0.859
- สำนักงานจัดหางานของรัฐ	0.600**	1.822
- สมาชิกในครอบครัว ญาติ เพื่อน	0.043	1.044
- วันนัดพบแรงงาน	-0.291	0.748
- วิทยุ/โทรทัศน์	-0.288	0.750
- อินเทอร์เน็ต	0.137	1.147
- บอร์ดประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่าง ๆ	0.134	0.875
3. วิธีการสมัครงาน		
- สมัครที่บริษัทด้วยตนเอง	-0.100	0.904
- ส่งจดหมายสมัครงาน	-0.024	0.977
- สมัครงานทางอินเทอร์เน็ต	-0.067	0.935
- สมัครงานกับสำนักงานจัดหางานของรัฐ	0.063	1.065
- สมัครงานในวันนัดพบแรงงาน	-0.099	0.906
- ญาติ/เพื่อน ฝากให้	0.266*	1.305

n=390; -2 Log Likelihood = 326.683; Pseudo R² = .119, .192

LR Chi-Square = 8.825 ; Sig = .357 ; Percentage Correct = 83.8; *** p< .001; ** p< .01 ; * p< .05

2. ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอกที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 แสดงว่า ระดับการศึกษามีผลให้ผู้ประกันตนมีโอกาสที่จะได้งานทำ

3. ความสนใจในอาชีพ ด้านช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุภายในที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่า ความสนใจในอาชีพ มีผลให้ผู้ประกันตนมีโอกาสที่จะได้งานทำ

4. พฤติกรรมการหางานทำ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุภายในที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ ดังนี้

4.1 การเตรียมตัวเพื่อหาความรู้ และฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติมเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีโอกาสในการได้งานทำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และการเตรียมตัวเพื่อหาความรู้ และฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติมเมื่อออกจากงานครั้งหลังสุด จะมีโอกาสว่างงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่า พฤติกรรมการหางานทำ ด้านการเตรียมตัว มีผลต่อโอกาสในการได้งานทำของผู้ประกันตน

4.2 การแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจากสำนักงานจัดหางานของรัฐ จะทำให้มีโอกาสในการได้งานทำสูงกว่าการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจากแหล่งอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่า พฤติกรรมการหางานทำ ด้านการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานมีผลต่อโอกาสในการได้งานทำของผู้ประกันตน

4.3 วิธีการสมัครงานโดยมีญาติหรือเพื่อนฝากให้ จะทำให้มีโอกาสในการได้งานทำสูงกว่าการสมัครงานด้วยวิธีอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่า พฤติกรรมการหางานทำ ด้านวิธีการสมัครงาน มีผลต่อโอกาสในการได้งานทำของผู้ประกันตน

อภิปรายผล

1. จากสมมติฐานข้อ 1 ปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอก ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และสาเหตุการออกจากงาน มีผลต่อโอกาสในการได้งานทำของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน ในจังหวัดสงขลา จากผลการศึกษา พบว่า เพศ และสาเหตุการออกจากงาน ไม่มีความสัมพันธ์ หรือไม่ส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ ในขณะที่พบว่า ผู้ประกันตน ที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า มีโอกาสในการได้งานทำมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอื่น 2.165 เท่า ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจาก

1.1 สังคมปัจจุบันให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมระหว่างเพศชาย และเพศหญิงมากขึ้น ประกอบกับปัจจุบันเพศหญิงมีโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้นเท่าเทียมกับเพศชาย นอกจากนั้น เพศหญิงยังมีการเตรียมตัว และความตั้งใจในการสมัครงานมากกว่า หรืออาจเป็นไปได้ว่า อุปสงค์ และอุปทานด้านแรงงาน ระหว่างเพศชาย และเพศหญิงในสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจปัจจุบันของจังหวัดสงขลา มีสัดส่วนที่พอเหมาะ จึงทำให้เพศไม่ส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฟองศรี พรหมบางญวน (2549) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการหางาน และการมีงานทำของผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่มาขึ้นทะเบียน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา พบว่า เพศ ของผู้ประกันตนไม่มีผลต่อการได้งานทำ

1.2 สถานประกอบการในจังหวัดสงขลา ที่มีการจ้างงานจำนวนมาก ๆ ส่วนใหญ่เป็นโรงงาน อุตสาหกรรม ประเภทการผลิต เช่น ผลิตอาหารทะเล ผลิตถุงมือยาง และผลิตภัณฑ์จากยางพารา จึงทำให้มีความต้องการแรงงานในสายการผลิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งแรงงานระดับนี้ไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถมากนักจึงทำให้ผู้ประกันตนที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า มีโอกาสในการกลับเข้าทำงานในสถานประกอบการมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอื่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอรุณ หมดเหลี่ยม (2544) ที่ศึกษาความต้องการแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา :

ศึกษาเฉพาะกรณีภาคการผลิต พบว่า ประเภทของตำแหน่งงานที่สถานประกอบการในจังหวัดสงขลาต้องการมากที่สุดคือกลุ่มผู้ใช้แรงงานงาน

นอกจากนั้น ยังสะท้อนให้เห็นได้จากผลการศึกษาของ Somchai Toemtrisna (1985 อ้างถึงใน มยุรีย์ สาขุม 2544, 29) ได้ศึกษาประมาณการช่วงเวลาของการว่างงานอันเนื่องมาจากการพัฒนาเป็นเมือง พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะยังมีช่วงระยะเวลาการว่างงานยาวนานขึ้น และยังสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์ (2541) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการสื่อสารเพื่อแสวงหาสารสนเทศในการหางานทำของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาชั้น ป.5 - ป.6 มีการสื่อสารเพื่อแสวงหาสารสนเทศในการทำงานมากที่สุด จึงทำให้มีโอกาสในการได้งานทำมากขึ้นด้วย และยังเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กับข้อค้นพบของอุทัยรัตน์ เนียรเจริญสุข (2547) ที่ศึกษาปัจจัยทางชีวสังคม ลักษณะทางพุทธ และลักษณะที่มีผล ต่อพฤติกรรมหางานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องประดับ พบว่า พนักงานที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมหางานทำที่แตกต่างกัน ซึ่งนั่นจะทำให้มีโอกาสในการได้งานทำแตกต่างกันด้วย

1.3 ผู้ประกันตนที่สมัครใจลาออกจากงาน ส่วนใหญ่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และพึงสำเร็จการศึกษา มาไม่นานนัก ยังมีความต้องการที่จะแสวงหางานที่ดีที่สุด และเหมาะสมกับตนเองมากที่สุด ประกอบกับเป็นกลุ่มที่มีอายุอยู่ในช่วงชีวิต (life stage) ขั้นการสำรวจ (exploration stage) ซึ่งเป็นช่วงที่บุคคลพยายามทำความเข้าใจตนเอง ทดลองสวมบทบาทของผู้ใหญ่ เช่น การหาคู่ การหาอาชีพ และการหาตำแหน่งในสังคม (Super, 1957 อ้างถึงใน นิตยา ธรรมพันธุ์, 2523, 21) จึงอาจมีการเลือกงาน มากกว่ากลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง และสิ้นสุดสัญญาจ้าง แต่มีตำแหน่งงานว่างในตลาดแรงงานรองรับผู้ประกันตนกลุ่มนี้อยู่มากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากบุคคลในกลุ่มที่ถูกเลิกจ้าง และสิ้นสุดสัญญาจ้างมักจะเป็นผู้มีประสบการณ์ และต้องการเงินเดือนสูง จึงมีตำแหน่งงานรองรับอยู่

น้อยกว่า หรืออาจเป็นไปได้ว่า สถานประกอบการไม่ได้ให้ความสำคัญกับสาเหตุการออกจากงานในการพิจารณารับสมัครเข้าทำงาน แต่จะให้ความสำคัญกับความรู้ความสามารถเฉพาะบุคคลที่มีความเหมาะสมกับตำแหน่งงานมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของฟองศรี พรหมบางญวน (2549) ที่พบว่า สาเหตุการออกจากงานของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน ไม่ส่งผลต่อการมีงานทำ

2. จากสมมติฐานข้อ 2 ปัจจัยเชิงสาเหตุภายใน ได้แก่ ความสนใจในอาชีพ และพฤติกรรมหางานทำ มีผลต่อโอกาสในการได้งานทำ จากผลการศึกษา พบว่า

2.1 ผู้ประกันตนที่มีความสนใจงานประเภทช่างฝีมือ และงานกลางแจ้ง เช่น ช่างเครื่องยนต์ ช่างไฟฟ้า วิศวกรโยธา ช่างตัดเสื้อ และพนักงานขับรถ เป็นต้น จะมีโอกาสได้งานทำสูงกว่าผู้ที่มีความสนใจในอาชีพประเภทอื่น 1.245 เท่า ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจาก ตลาดแรงงานหลักๆ ของจังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมการผลิต การค้าส่งและค้าปลีก จึงมีความต้องการผู้ที่มีความสามารถด้านช่างเทคนิคสาขาต่าง ๆ ซึ่งผู้ที่สำเร็จการศึกษาหรือมีความรู้ความสามารถในด้านนี้สามารถทำงานกับสถานประกอบการได้เกือบทุกประเภท และยังเป็นตำแหน่งงานที่ค่อนข้างขาดแคลนสำหรับสถานประกอบการประเภทการผลิตซึ่งเป็นตลาดแรงงานหลักของจังหวัดสงขลา เนื่องจากผู้ที่สนใจงานประเภทนี้ส่วนหนึ่งนิยมประกอบอาชีพอิสระ หรือทำธุรกิจขนาดเล็กเจ้าของคนเดียว จึงส่งผลให้โอกาสในการได้งานทำของผู้ที่สนใจงานด้านอื่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรุณ หมดเหลี่ยม (2544) ที่พบว่าบุคลากรที่สถานประกอบการประเภทการผลิตในจังหวัดสงขลาต้องการมากที่สุดคือกลุ่มผู้ใช้แรงงาน และช่างเทคนิคสาขาต่าง ๆ

2.2 พฤติกรรมหางานทำ ซึ่งแบ่งเป็นด้านการเตรียมตัว ด้านการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงาน และด้านวิธีการสมัครงาน เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุภายในที่มีความสัมพันธ์หรือส่งผลต่อโอกาสในการได้งานทำ กล่าวคือ

2.2.1 ผู้ประกันตนที่มีการเตรียมตัวเพื่อหางานทำเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะมีโอกาสได้งานทำสูงกว่าการเตรียมตัวในช่วงอื่นถึง 1.833 เท่า ในขณะที่ผู้ประกันตนที่เตรียมตัว หากความรู้และฝึกทักษะต่างๆ เพิ่มเติม เช่น ภาษาต่างประเทศ และคอมพิวเตอร์ เมื่อออกจากงาน ครั้งหลังสุด จะมีโอกาสได้งานทำน้อยกว่าการเตรียมตัวในช่วงอื่นถึงร้อยละ 47.2 ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจาก เหตุผล ต่อไปนี้

ในช่วงที่ผู้ประกันตนเพิ่งสำเร็จการศึกษาจะมีความกระตือรือร้นในการหางานทำ ประกอบกับมีความต้องการที่จะได้งานทำในระยะเวลาอันสั้น จึงไม่ค่อยให้ความสำคัญกับอัตราค่าจ้าง หรือสวัสดิการต่าง ๆ ทำให้มีโอกาสในการได้งานทำมากกว่าในช่วงที่เพิ่งออกจากงานครั้งหลังสุด เพราะในช่วงนี้ผู้ประกันตนมักต้องการตำแหน่งและเงินเดือนที่สูงขึ้น ตลอดจนให้ความสำคัญกับความมั่นคงของสถานประกอบการ และสวัสดิการที่ได้รับมากกว่าเมื่อเพิ่งสำเร็จการศึกษา จึงทำให้มีโอกาสในการได้งานทำน้อยลง หรืออาจเป็นไปได้ว่า การเตรียมตัวเพื่อหางานทำเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเป็นช่วงระยะที่เหมาะสม เนื่องจากในช่วงนี้ผู้สมัครงานที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาจะต้องเรียนรู้และเตรียมความพร้อมในการสมัครงานเพิ่มเติมจากช่วงที่ยังเป็นนักศึกษาเนื่องจากการแข่งขันในตลาดแรงงานของจังหวัดสงขลาค่อนข้างสูง เพราะตำแหน่งงานซึ่งเป็นที่ต้องการมีไม่เพียงพอปริมาณของผู้ที่กำลังหางานทำ ดังนั้น การเตรียมตัวในช่วงนี้จึงทำให้มีความได้เปรียบในการหางานทำ เช่น การเตรียมบุคลิกภาพ การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องของภาษาต่างประเทศ คอมพิวเตอร์ ดังนั้น จึงทำให้ผู้ประกันตนที่มีความพร้อมในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านของเวลาหรือความรู้ความสามารถซึ่งตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ มีโอกาสที่จะได้งานทำมากกว่าผู้ประกันตนที่ต้องใช้เวลาช่วงหนึ่งไปเตรียมหาความรู้เพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ แล้วจึงมาสมัครงาน เพราะจะทำให้ช่วงเวลาในการหางานทำมีน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรมการจัดหางาน (2547) ที่พบว่า กลุ่มผู้มีงานทำจะมีพฤติกรรมการเตรียมตัวเมื่อสำเร็จการ

ศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการเตรียมบุคลิกภาพการใช้เครื่องใช้สำนักงาน คอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มผู้ว่างงาน

2.2.2 ผู้ประกันตนที่ได้รับข่าวสารการรับสมัครงานจากสำนักงานจัดหางานของรัฐ จะมีโอกาสได้งานทำสูงกว่าการได้รับข่าวสารการรับสมัครงาน จากแหล่งอื่น 1.822 เท่า ทั้งนี้ ถึงแม้ผลการวิเคราะห์จะไม่สอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ เนื่องจากยังไม่พบว่ามีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยด้านการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานที่มีผลต่อโอกาสในการได้งานทำ แต่ก็สามารถอธิบายได้ว่า น่าจะเป็นผลมาจาก ในปัจจุบันสถานประกอบการในจังหวัดสงขลาให้ความไว้วางใจ และมั่นใจในการสนองตอบด้านการจัดหางานของสำนักงานจัดหางานของรัฐมากขึ้น เนื่องจากสำนักงานจัดหางานสามารถสรรหาผู้ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการได้มากขึ้น ทำให้สถานประกอบการทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จัดส่งข้อมูลข่าวสารการรับสมัครงานในตำแหน่งต่าง ๆ ให้สำนักงานจัดหางานของรัฐประชาสัมพันธ์ และแนะนำบุคคล ให้ไปสมัครงานกับสถานประกอบการ

นอกจากนั้น สถานประกอบการที่ต้องการรับบุคคลเข้าทำงานโดยเร่งด่วนยังสามารถใช้บริการคัดรายชื่อผู้สมัครงานที่มีประวัติอยู่ในทะเบียนของสำนักงานจัดหางานจึงทำให้สถานประกอบการไม่ต้องเสียเวลาในการรอคอยผู้ที่จะมาสมัครงาน และยังสามารถคัดกรองบุคคลที่ตรงกับความต้องการได้อีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ข่าวสารการรับสมัครงานของสำนักงานจัดหางานมีเป็นจำนวนมาก ทั้งจากภาคราชการ และเอกชน จึงส่งผลให้ผู้แสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจากสำนักงานจัดหางาน ของรัฐมีโอกาสรับรู้ข่าวสารการรับสมัครงานที่หลากหลาย จึงสามารถสมัครงานได้หลายแห่งพร้อมกัน ทำให้มีโอกาสในการได้งานทำมากกว่าการแสวงหาข่าวสารการรับสมัครงานจากแหล่งอื่น

2.2.3 ผู้ประกันตนที่สมัครงานโดยมีญาติ หรือเพื่อน ผากให้ จะมีโอกาสได้งานทำสูงกว่าการสมัครงาน

ด้วยวิธีอื่นถึง 1.305 เท่า ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการพิจารณา
รับบุคคลเข้าทำงานของสถานประกอบการยังอิงอยู่กับ
ระบบอุปถัมภ์ และความไว้เนื้อเชื่อใจกันในหมู่เครือญาติ
และคนรู้จัก ประกอบกับนิสัยของคนไทยจะมีความเกรงใจ
และให้เกียรติกัน และที่สำคัญยังมีระบบพรรคพวก
จึงทำให้ผู้ประกันตนที่มีความรู้ ความสามารถใกล้เคียง
กัน แต่หากผู้ใดมีญาติหรือคนรู้จักที่ทำงานอยู่ในสถาน
ประกอบการนั้น หรือเป็นผู้ที่สถานประกอบการให้ความ
นับถือและเกรงใจ ก็จะมีโอกาสได้รับการพิจารณารับเข้า
ทำงานมากกว่าการสมัครงานวิธีอื่น

เหตุผลอีกประการหนึ่งคือ อาจเป็นไปได้ว่า
ตำแหน่งงานบางตำแหน่งจะพิจารณาเป็นพิเศษญาติ
พี่น้อง หรือคนรู้จักเท่านั้น เนื่องจากเป็นตำแหน่งที่มี
ความสำคัญ จึงไม่ไว้วางใจที่จะให้บุคคลภายนอกซึ่ง
ไม่เป็นที่รู้จักมารับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบ
ของอัมพร วิจิตรพันธ์ (2524) ที่ศึกษาโอกาสการทำงาน
ในสถานประกอบการตั้งใหม่ ในเขตกรุงเทพมหานคร
พบว่า การรับพนักงานประเภทฝีมือ และกึ่งฝีมือของ
สถานประกอบการได้จากมีคนรู้จักแนะนำ หรือนำมาฝาก
มากที่สุดถึงร้อยละ 34 ในขณะที่ตำแหน่งงานทางด้านการ
จัดการ จะทำกันเองในหมู่เครือญาติมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานจัดหางานของรัฐ ควรประสาน
งานกับฝ่ายแนะแนวของสถานศึกษา เพื่อให้คำแนะนำแก่
นักเรียนที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยม และเลือก
เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาต่าง ๆ โดยเน้นการให้
คำปรึกษาในเรื่องตลาดแรงงานของจังหวัดสงขลาควร
เลือกเรียนในสาขาใดจึงจะมีโอกาสได้งานทำ จากผล
การศึกษาเห็นได้ว่า จังหวัดสงขลาต้องการผู้ที่สำเร็จ
การศึกษา หรือมีความรู้ ความสามารถ ในด้านช่างเทคนิค
สาขาต่าง ๆ ดังนั้น หากนักเรียนเลือกเรียนวิชาแขนงนี้
ถึงแม้จะไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี แต่จะมี
โอกาสได้งานทำ สูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา

ตรี ในบางสาขาวิชา เนื่องจากมีตำแหน่งงานรองรับอยู่ก่อน
ข้าง น้อยเมื่อเทียบกับจำนวนของผู้หางานทำ

1.2 จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกันตนที่สำเร็จ
การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่ำกว่า
มีโอกาสได้งานทำสูงกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับอื่น
ดังนั้น สำนักงานจัดหางานของรัฐควรประสานงานกับ
สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อจัดให้มีการสอน หรือ
ฝึกอบรมในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาทักษะ และฝีมือ
ของผู้ประกันตนกลุ่มนี้ ซึ่งจะช่วยให้ผลิตผลในภาพรวมของ
จังหวัดสงขลามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 จากผลการศึกษาพบว่า การหาความรู้ และ
ฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติมในช่วงที่สำเร็จการศึกษาแล้ว
มีโอกาสในการได้งานทำสูง ดังนั้น สำนักงานจัดหางาน
ของรัฐจึงควรเพิ่มความเข้มข้นในการให้บริการเกี่ยวกับ
การเตรียมความพร้อมในการสมัครงานด้านต่าง ๆ
ให้มากกว่านี้ เช่น การเตรียมความพร้อมด้านบุคลิกภาพ
วิธีการสมัครงาน เป็นต้น ตลอดจนประสานงานกับสถาบัน
การศึกษาในการให้ความรู้ และฝึกทักษะที่จำเป็นต้องใช้
ในการสมัครงานกับนักเรียน นักศึกษา ที่กำลังจะสำเร็จ
การศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงาน

1.4 สถานประกอบการควรทบทวนเกี่ยวกับ
แนวทางในการรับพนักงานเข้าทำงาน โดยเน้นการให้
ความสำคัญกับความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ
ตลอดจนคุณสมบัติต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับตำแหน่ง
มากกว่าการพิจารณาโดยใช้ระบบอุปถัมภ์เพียงอย่าง
เดียว ซึ่งหากทำได้เช่นนี้จะส่งผลให้สถานประกอบการ
ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจเหนือคู่แข่ง

2. ข้อเสนอแนะแนวทางการวิจัยที่ควรทำต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการได้งานทำ
ของคนหางานในจังหวัดสงขลา อีกครั้งหนึ่ง โดยเลือก
ทำการวิจัยในช่วงที่จังหวัดสงขลาอยู่ในภาวะฟื้นตัว
ทางด้านเศรษฐกิจ ตลาดแรงงานโดยรวมมีแนวโน้มในการ
จ้างงานสูงขึ้น ทำให้เกิดสภาวะสมดุลระหว่างอุปสงค์
และอุปทาน ด้านแรงงานเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้อสังเกตที่ได้
จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ในช่วง

ที่ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา กำลังชะลอตัวจึงทำให้ประชากรที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนที่แตกต่างกันมาก ระหว่างผู้มีงานทำ และผู้ว่างงาน ดังนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้ จึงใช้ทำนายโอกาสในการได้งานทำของผู้ประกันตนกรณี ว่างงานในจังหวัดสงขลา ในสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจที่กำลังเป็นอยู่ แต่หากสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง ไปอาจทำให้ปัจจัยที่ร่วมกันทำนายโอกาสในการได้งานทำ เปลี่ยนแปลงไปด้วย

2.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ประกันตนที่ใช้ในการวิจัยเป็น 6-12 เดือน เพื่อที่จะสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานได้อย่างครอบคลุมทุกช่วงเวลา เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียง 30 วันทำการ ในขณะที่ผู้ประกันตนจะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีลาออกจากงาน 90 วัน และกรณีถูกเลิกจ้าง 180 วัน ซึ่งอาจจะส่งผลให้พฤติกรรมการทำงานของผู้ประกันตนในช่วงเวลาที่เพิ่งได้รับประโยชน์ทดแทน กับช่วงที่กำลังจะสิ้นสุดการได้รับประโยชน์ทดแทนมีความตั้งใจ และความกระตือรือร้นที่แตกต่างกัน จึงทำให้โอกาสในการได้งานทำแตกต่างกันด้วย

เอกสารอ้างอิง

กรมการจัดหางาน. (2547). พฤติกรรมการทำงานทำของแรงงานไทย. กรุงเทพฯ: กองแผนงานและสารสนเทศ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน.

นิตยา ธรรมพันธุ์. (2523). ค่านิยมในอาชีพและการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 โรงเรียนมัธยมของรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส. ปรินซิพัลการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการสื่อสารเพื่อแสวงหาสารสนเทศในการหางานทำของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ: สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พงษ์ศรี พรหมบางภูณ. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการหางานและการมีงานทำของ ผู้ประกันตนกรณีว่างงานที่มาขึ้นทะเบียน ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัดสงขลา. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.

มยุรีย์ สาขุม. (2544). การศึกษาการว่างงานกับการประกันสังคมกรณีการประกันการว่างงานของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ยุท ใภยวรรณ์. (2546). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.

ศุภกิจ วงศ์วิวัฒน์นุกิจ และคณะ. (2549). การสร้างและทดสอบความตรงของเครื่องมือเพื่อใช้วัดความพึงพอใจของผู้รับบริการในร้านยา. กรุงเทพฯ: สถานปฏิบัติการเภสัชกรรมชุมชน คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุณ หมัดเหล็ก. (2544). ความต้องการแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดสงขลา: ศึกษาเฉพาะกรณีภาคการผลิต. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อัมพร วิจิตรพันธ์. (2524). โอกาสการทำงานในสถานประกอบการตั้งใหม่ ในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อุทัยรัตน์ เนียรเจริญสุข. (2544). ปัจจัยทางชีวสังคม ลักษณะทางพุทธและจิตลักษณะที่มีต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ระดับ. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.